

980215-1

Heideggerův důraz na „neskrytost“ jako rozhodující moment významu řeckého slova ALÉTHEIA posunuje – ať už záměrně či bez záměru – do středu naší pozornosti řeckou představu, že skutečnost je takové povahy, že může být jako takové (a vcelku) „neskrytá“. Hegel má naprostou pravdu, když trvá na tom, že „das Wahre ist das Ganze“. To však zároveň znamená, že pravda – jakožto „to pravé“ – není nikdy „neskrytá“ vcelku, tj. jakožto pravda = pravá povaha onoho celku. Celek nelze „vidět“, nazírat, mít najednou a vcelku před sebou, ale lze se k němu dostávat pouze přes LOGOS a prostřednictvím LOGU, možná ještě lépe tak, že onen „celek“ zatáhneme, zavlečeme do světa LOGU, tj. vposledu do světa porozumění.

(Písek, 980215-1.)